

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGaan VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

WND. HOOFDREDACTEUR: H. E. WESTENBERG — WND. GRIFFIER: F. P. VAN GRONINGEN.
REDACTEUR: P. CROOCKEWIT, N. L. PRAK, G. ALBERDA, A. J. KEMPEES.
VERSCHEIJNT WEKELIJKS BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER—
SEPTEMBER, — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 8.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.35
ADVERTENTIEN: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA). REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
20 JAARGANG 7 OCTOBER 1947 6 BLZ. No. 4

DELFTSCHE SCHOUW

Uit wolken is de zon geboren
De damp is zonder meer subliem
En helios deed de wereldkloren
Weer opgaan in de gassengrime.
De cirkel is vicieus,
Heus.

Hoort het brullen
Van den Leeuw de zalen vullen.
Zie het schudden van zijn manen.
Wie durft tanen
Aan zijn gezag? *)
Een domme lach
Sloopt in deez' eeuw het heilig' huis.
Nu is het gedaan.
Wie betaalt het gelach?

Wie staat aan het stuur?
Ach, hij staat niet maar zit
Gelijk een heel dun draadje
In een zekering vastgekit.
Dit motorcraatje
Stond bij — en viel
Door gebrek aan gewicht omhoog
Maar vergat
Dat hij beneden zat.

Ach Tiwec'
Welk een stap
Van schrijver tot het boek
Dat toch gesloten blijft.
Het slingeren van de Vogel
Dringt binnen als een kogel
In het hart..... de geest raakt zoek,
De inkt verstijft.
Kapotgeslagen
De schragen
Van dat wat
Lange dagen
Den Vogel
Kon behagen
Nimmer zagen
Zijne ogen
Zulke blagen
Kruipen
En mishagen.

Uit Laga komt een knaap naar voren
De drank droogt uit, verwordt tot vuil,
En niemand acht er iets verloren,
Wanneer het graf zich opent als een

Leeuwenkuil

De cirkel is niet zonder grond
Zo rond.

*) Zie verder de historie van koning Lypiat.

Sprookjes.

Lang, lang geleden leefde er midden in het donkere woud
reuzin
Walcdranach een prinses. Zij woonde zeer eenzaam in
heks
een schamele plaggenhut en ze paste wel op dat niemand
onnozel
haar zag, want ze was heel gelukkig. Ze meende, dat ze
boos

Grimm
de wereld kende uit de zeven boeken van Lawrence, die
Nostradamus
op een stapeltje midden in haar hut stonden. Nooit zou ze
dwerg
gedogen, dat een koningszoon haar genaken zou en,
held

gezeten op het stapeltje midden in haar hut, wond ze haar
andere vinger
blonde lok om haar wijsvinger. Zo leefde ze voort,
veerkrachtige dolk

wortelen knollen
zich voedend met tranen en knollen, denkend slechts
rattekruid knollen

groeit
aan haar jeugd. Wel gevoelde ze iedere Zaterdagavond
alchemie

een sterke neiging om zich te meten bij de grote beuk
wassen bij de grote bron
te vergaderen berg
maar ze gaf daar niet aan toe, wel wetende, dat haar dat
duur te staan kan komen.

Eens op een dag naderde, juist toen de zon
maan opging
oliepit

voorzichtig gebocheld afgrijselijk
vrolijk een man. Hij was jeugdig en schoon
fier fors stralend

katapult
om aan te zien, en als hij liep, wiegde zijn plooibroek langs
slagzwaard

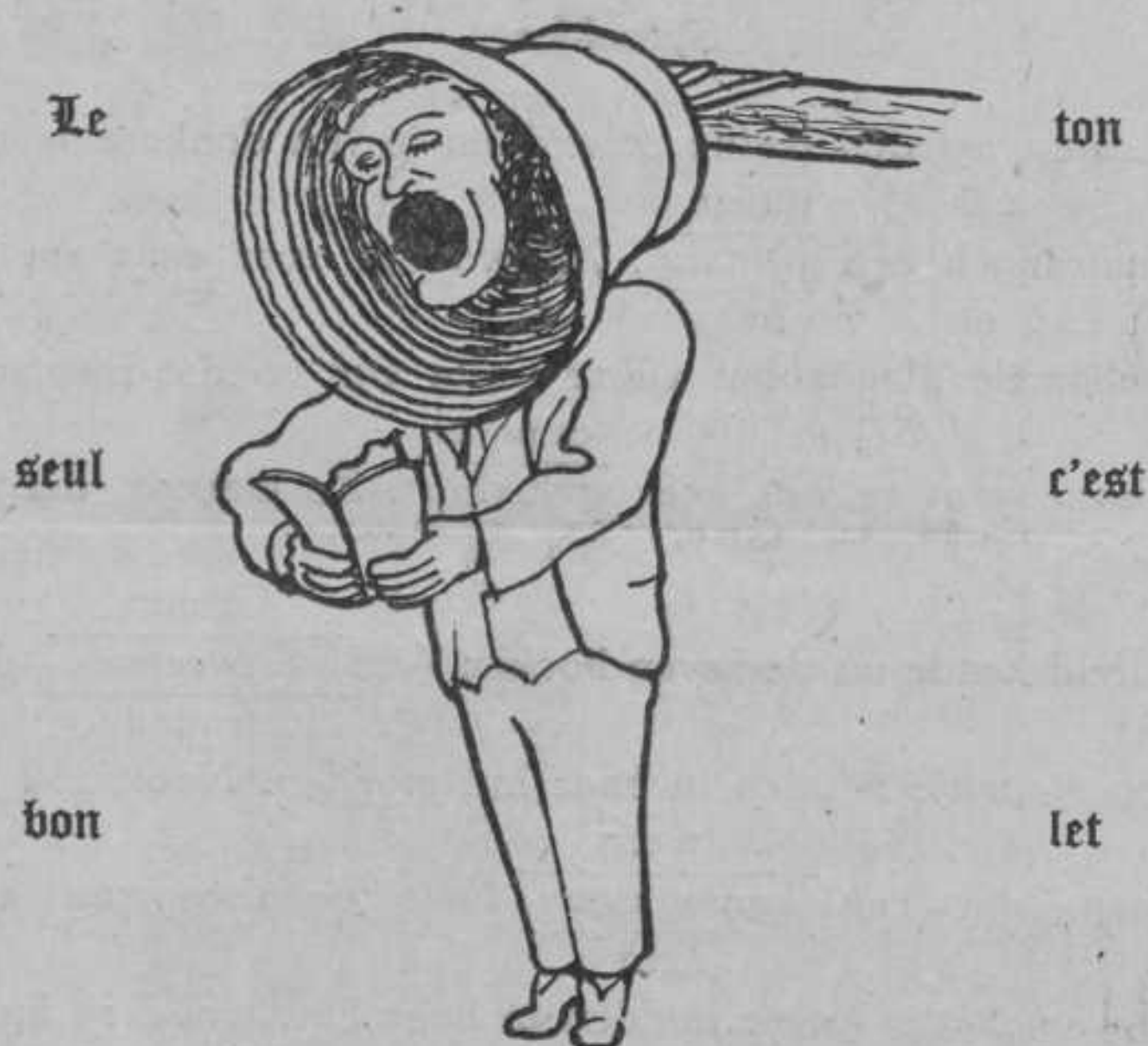
zijn dij.
Hij neuriede een liedje, waarin duidelijk tot uiting kwam,
een waterput
dat hij nooit een kuil had gedolven voor een ander
het onderspit

en dat hij behoorde tot de bloedgroep $\frac{AB}{A}$. Plotseling,
O

aan de rand van de open plek in het woud, ^{zocht} ontwaarde zijn ^{zag} zag
 blik het hutje. Hoewel hij ^{wel} niet van sluipen hield, sloop hij ^{niet} niet
 naderbij en gluurde door het raam. Wat hij daar zag, deed ^{plat voor over vallen} reuzin
 hem ^{plat achter over vallen} niets. De ^{prinses} prinses door dit gerucht van ^{heks} heks
 zijn komst verwittigd, rende naar buiten door het klapdeurtje
 en onmiddellijk weer naar binnen, grendelde haar boven-
 hor
 deur en deed haar ^{markies} markies voor het raam. In de mening dat ^{rok} rok
 ze nu alles gedaan had, wat in deze omstandigheden van
 haar verwacht kon worden, zette ze zich zuchtend op haar
 boekenstapeltje en speelde met haar ^{vinger} lok. De man even-
 dolk
 wel, in de mening, dat hij nu zeker iets moest doen, daar
^{dwerg} prins was, dacht niet lang na, maar kroop op het
 held
 dak en verdween door het schoorsteengat. Van buiten af
 was toen niet veel meer te zien aan het hutje, totdat opeens
 een aantal reusachtige schokken door de wanden voer.

Waarschijnlijk was de ^{dwerg} prins aan het ^{schieten} spreken, en niet zon-
 held slaan
 der succes, want even later kwam hij buiten met de ^{reuzin} prinses
 kat
 in zijn armen. Toen zij omstreeks ^{0,47} 100 meter gevorderd
 1000
 waren, keek hij nog eens om, juist op tijd om te zien, hoe
 instortte
 het arme hutje in vlammen opging. Maar slechts matig ge-
 spoorloos verdwenen
 roerd, blikte hij naar de schat in zijn armen en dacht aan
^{lange} ongelukkige
 het ^{lange} gelukkige leven dat hij nog voor zich had.
 korte gelukkige

L.I.

Le

ton

seul

c'est

bon

let

Bourbon.

Zoudt U eens willen muciseren
 voor een groot koor?

EERSTE JAARS
 geeft U op als pianist van de

„Bourbon”

Namens den Secretaris:
 H. M. VAN DANTZIG.

VERVOLG BLOEMLEZING UIT DE NEDERLANDSE LITERATUUR.

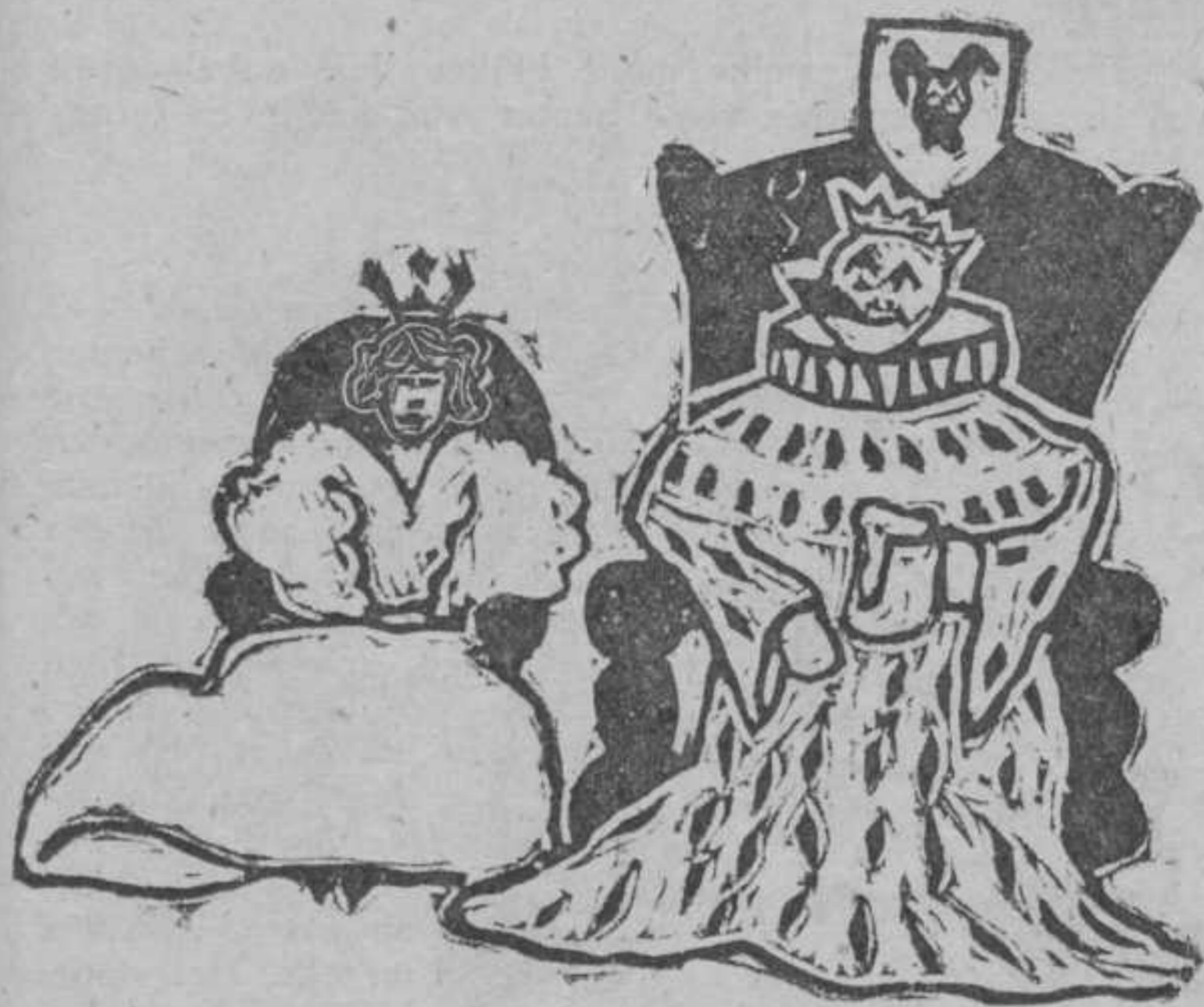
Sonnet — P.C. Hooft.

Wen wijlig de onverkoombre dag ten avond buigt
 Schoon naulijcks nog verwaght, in Phoebus' purpren mantel
 En 't vedervolk in 't hooge hout zijn rasteloose handel
 Een korte stonde stockt..... en luid ten hemel juight,
 Soo stámelt plots dit ghantsche pak,
 't en singht niet en het zwijght
 Bij 't maghtig zwellen van den klang des nagtigaels der keele,
 En 't weet, dat het niet bet vermagh te kwinken en te kweele
 Dan door het zwijght een pas, en deel heeft en het oore nijght.
 Even aldus, o Maeghd, wanneer Uw stemme rijst
 En stapelt toon op toon en hemelwege wijst,
 Kan niet dan zwijghen d'ghantsche schaer van
 maegdentongen,
 Die, blij om 't hard verwonnen hart, hem vreugde proefde
 Kan slechts erkenn'n, dat, schoon hem lief een wijle met
 hem toefde,
 De Maeghd toch heeft z'in 't laetste liet in
 Liefdes ban bedwongen.

Misselijk — Paul van Ostayen.

Op de tafel ligt een wafel,
 Op de tafel ligt een plaat.
 Een plaat en een wafel liggen op tafel,
 De wafel ligt naast de plaat.
 Op de tafel ligt een maagd
 De maagd staat op de plaat
 Staande maagd op liggende plaat op tafel naast wafel
 Plaat, wafel, maagd, al op tafel.
 De man kijkt naar de tafel
 De man kijkt naar de wafel op tafel.
 De maagd kijkt naar den man
 De man kijkt naar de maagd
 Hij kijkt
 Haar an.
 De man grijpt dan de wafel
 De man grijpt dan de maagd
 Let wel, de maagd op de plaat op de tafel.
 De man grijpt naar zijn maagd
 En láát de maagd met de wafel op tafel.

KONING LYPIAT DE TWAALFDE.

Ik, Koning Lypiat de XIIde, huidig vorst over het rijk Tweelustria, voortgesproten als enige wettige zoon en stamhouder uit het derde huwelijk van Koning Lypiat de XIde, zaliger — door de wijze bijgenaamd de „Losbollige” — met Koningin Aglib, gevoel mij de laatste tijd behoeftig mijn werkelijke innerlijke gedachten en toekomstige wederwaardigheden in een schrift vast te leggen en wel zo getrouw en waarheidslievend als in mijn beperkt vermogen ligt zonder enige schroom voor mij zelve te koesteren.

Ten doel strekkende op mijn huidige leeftijd van 50 jaren tot enige bewustwording te geraken en evenzeer te komen tot een toetsing mijner eigen gedachten en handelingen, maar in het bijzonder ter controle der onbegrijpelijke daden en geuite woorden mijner staatslieden adviseurs en andere zeer geleerde heren.

Dat dit dagboek de wichtigste geheimen bevat, zal een ieglijk bekend zijn. Lichtzinnige openbaring van het geschrevene kan tot benarde politieke consequenties aanleiding geven. Dit wel degelijk beseffende zal ik het gevaar met mijn volle toewijding en discretie vermijden.

Na het sterven van mijn vader Lypiat de XIde, de Goden hebben zijn ziel, (dit laatste wellicht uit beleefdheid of gewoonte neergeschreven, maar in feite ten sterkste betwijfeld. Dit oordeel wordt gesteund door mijn deemoed en kennis onzer Goden) werd ik, nu enkele manen geleden, met veel eer vertoon, zang, dans en drank tot heerser gekroond.

Nadat mijn ministers en soortgelijken de roes hadden uitgeslapen en de kater in de resterende wijn verdrongen was, ben ik met regeren van mijn bemind volk begonnen . . .

Dit had Koning Lypiat geschreven.

Nu zat hij wijd en breed op zijn gouden troon en staarde met een verwezen blik de lege raadzaal in.

Bij het raam zat Komo, de hofnar, wiens vervloekte silhouet in zijn hoekige contouren grijnzend afstak tegen de zacht gekleurde achtergrond, gevormd door een uitzicht op de koninklijke tuinen.

Had de slaap hem overvallen? Want de laatste herinnering van deze zaal was een ruimte gevuld met deftig geklede mensen: zijn ministers en andere regeerders. Hij kneep even met de ogen om het kruimige gevoel kwijt te raken.

Bewogen had hij zich niet, nog steeds rustte zijn hoofd in de linkerhand en de rechter omklemde de scepter en op zijn hoofd drukte zijn kroon.

En hoe kon het ook anders? dat Koning Lypiat in deze houding gezeten het onweerstaanbare gevoel kreeg om te „denken” om tot inkering en wijsheid te komen. Hij sloot de ogen.

„Ik wil denken. Ik wil diep en wijs denken”, klonk het door zijn doorkluchtig hoofd.

„Maar waar aan denkt een koning?”

„Een koning geleid door de rede, vraagt zich denkend af of hij gelukkig is.”

„Maar wat betekent „geluk” voor een mens en in 't bijzonder voor een heersend vorst?”

„Macht!!!” Als een schot ging het door Lypiats gestel.

„Ja, Macht. Dit is wijs en diep gedacht.”

Een aangenaam gevoel van tevredenheid tintelde door Lypiat de XIIde. Verheugd over het resultaat van zijn eerste poging tot denken ging hij even verzitten om zich beter voor te bereiden voor de hogere wijsheid, die zeker komen zou.

„Was hij, koning Lypiat machtig?”

„Even denken,” dacht hij.

„Vanmiddag waren de ministers tot hem gekomen. Onder

de arm droegen zij de gewichtige mappen, waarin zij de zorgvuldig geschreven staatsstukken gebundeld hadden. Ieder van hen was naar voren gekomen en had voornamelijk gesproken over het algemene belang van juist deze wetten. In vriendelijke, hoffelijke woorden onderstreepten zij dat alle onvoorziene moeilijkheden waren opgelost en elke kleinigheid uitgewerkt. Slechts restte nog een bekrachtiging van zijn hand, die nu de scepter hield en wiens kracht en schoonheid zo geprezen en geroemd werd..... en de wetten konden in werking treden.

Hij had niet durven weigeren. Het was voor hem onmogelijk bezwaren aan te voeren, de uiteenzetting had hij niet eens begrepen. Nader op de zaken in te gaan zou deze onwetendheid aan het licht brengen en zijn heerlijkheid schaden.

Eenmaal wilde hij weigeren, maar een urenlange redevoering, die nogmaals tot uitlegging diende, was het gevolg geweest. En toen hadden de vriendelijke woorden van den minister hem schamper in de oren geklonken. Het scheen hem zelfs, dat men hier en daar in de raadzaal de schouders had opgetrokken. Want koning Lypiat de XIIde was niet zo geleerd als zij. Met een vuurood hoofd had hij als heerser moeten toegeven. Het leek een verontschuldiging.

Komo glimlachte slechts. Hij voelde dit alles en nu voelde hij nog meer, hij voelde dat hij koning Lypiat de XIIde geen macht bezat.

Deze ministers wensten slechts ingewikkelde systemen en verwarde theoriën. Zijn gedachten en woorden waren te eenvoudig.

Nog meer moeilijke, onbegrijpelijke en gezochte woorden waren langs hem heen gegleden, het verveelde hem.

En het restte koning Lypiat slechts de ogen te sluiten en in slaap te vallen.”

Nu was de zaal leeg, alleen Komo zat voor het raam een liedje te neuriën. Het was een slaapliedje uit zijn jeugd.

Plotseling sprong Komo op en dribbelde in een schaterlach naar de troon, viel op de knieën. Met het hoofd op de grond en de armen uitgestrekt galmde zijn stem:

„O, koning Lypiat de XIIde. Heerser! Mijn groot en machtig heer. Het zij mij vergund U deze middag goedé morgen te wensen!”

„Komo. Ik ben niet groot en macht ontbreekt mij!”

„Majesteit ik sprak ook van mijn.”

„Genoeg Komo. Sta op en vertel mij: Hoe krijgt een koning als ik de macht.

„Met genoeg Sire.”

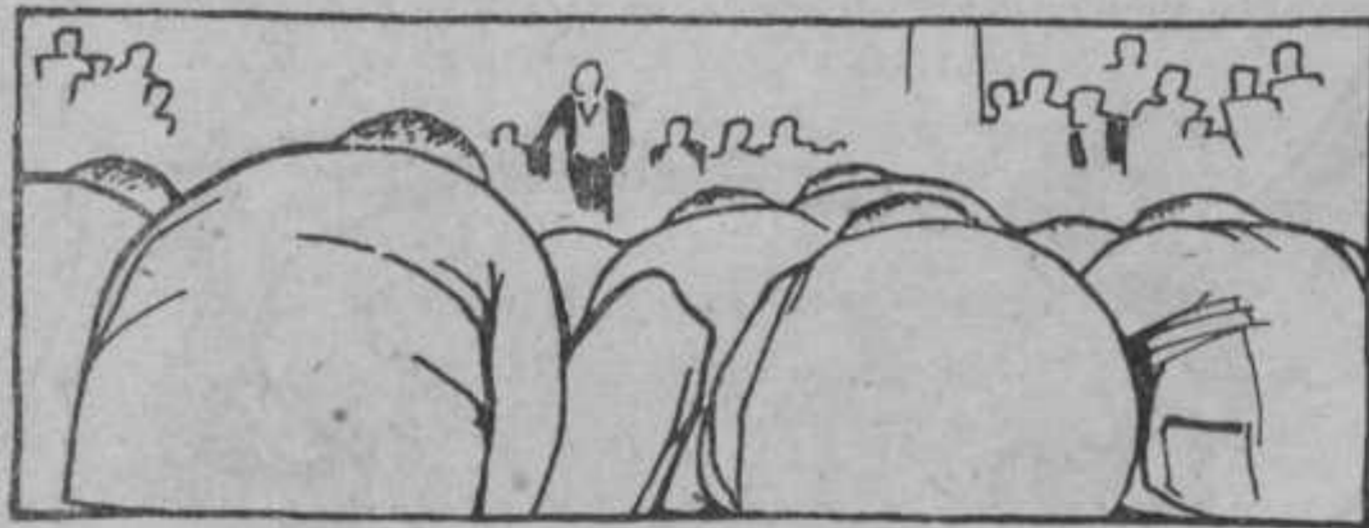
Met een sprong stond hij op de statiestoel van den eersten minister.

En toen klonken zijn woorden door de lege raadzaal „Slechts hij is machtig, die macht bezitten kan. Macht bezitten wil zeggen macht kopen.

Aldus gesproken, zeg ik:

Koopt met de gouden kroon, die het hoofd drukt, de gouden schakels, die de halsketenen, het gouddraad die het gewaad aan het lichaam doet plakken, de gouden gordel, die met het gezicht van het gouden zwaard het lichaam in tweeën knelt, de gouden scepter, die de arm vermoeid, koopt met dit edelste der metalen, waarin talloze edelstenen zijn gevat Uw macht.

Aldus gesproken zeg ik:

Geeft het het volk. En zij zullen door de glans worden gestreeld en buigen tot in het vuil van hun stof.

Uw woorden zullen voor hen de enige wijsheid inhouden en uw daden verafgood.

Edoch Uw geleerde ministers zullen weg lopen en U voor gek verklaren.

Maar geen nood. Het volk zal uit eigen boezem nieuwe ministers naar voren roepen, die Uw woord als wet gevoelen.

De geschiedschrijvers zullen verheerlijken, de troubadours zullen U bezingen, en de mensen zullen U aanbidden maar de narren zullen zwijgen. Aldus gesproken vraag ik:

Despoot Lypiat de XIIde bezit Gij de wil tot macht?”

„Zeer zeker Komo!”

„Wel aan werpt de parelen voor de zwijnen.

Aldus gesproken, heb ik gezegd.”

En zo leefde koning Lypiat XIIde nog lang en onnozel.

HEWE

DUOBIOGRAFIE

Dit is de beknopte historie der tweeling Marco en Aernout van Hencke, uit dewelke moge blijken, hoe onbelangrijk 's levens loop is van een algemeen standpunt uit gezien; hoe een ieder tot bepaalde vaste punten van het leven terugkeert en hoe deszelfs einde altijd gelijk is.....

ZIJ WERDEN GEBOREN

Marco was in zijn prilste jaren een enorme schreeuwerd. Uiterlijk werd dit geaccentueerd door zijn robuuste bouw (als baby reeds) en hij geleek daarin volkomen op zijn moeder. Deze eigenschappen deden hem een vrij sterke minachting voor zijn veel zwakkeren broeder koesteren en reeds in zijn H.B.S. tijd groeide hij geheel en al van Aernout af. Marco was in elke sport een haantje-de-voorste en hij stond soms verbaasd, om niet te zeggen versuft te kijken over zijn eigen kracht. Behalve op zulke ogenblikken bezat hij nochtans een gezonde geest en zijn nuchter verstand maakte dat hij vlot zijn middelbare schooljaren doorliep en aan de een of andere hogeschool ging studeren. Zijn oorspronkelijke karakter verloochende zich ook nu niet en na enige vergeefse pogingen vond hij zichzelf terug in het bestuur van de studenten sociëteit daar ter plaatse. Aernout had hij geheel uit het oog verloren, tot op zekeren dag:

„Aernout is precies zijn vader” zeiden de mensen zodra het geoorloofd was dat zij hunne nieuwsgierige, onbescheiden blikken op het roze, een beetje pokdalige snoetje mochten werpen. Deze opmerking vervulde den vader met de grootste zorgen en hij nam zich voor een speciaal oogje op zijn pupil te houden. Aernout zelf zeide niets en lag in zijn wieg, schreeuwde niet, huilde niet. Natuurlijk kwam hij met deze verfijnde instelling die hem zijn hele leven bijbleef op het gymnasium terecht. Het doorlopen van zijn gymtijd kostte hem wat het intellectuele deel aangaat, niet de minste moeite; slechts vergde het een enkele maal inspanning zich te handhaven, wars als hij was van alle geweld en luidruchtigheid. Zijn toekomst lag op de universiteit en zijn zeer bijzondere persoonlijkheid leidde hem als vanzelf naar den senaat van het plaatselijk studentencorps. Toen ontmoette hij na langen tijd zijn broer Marco:

ZIJ VOCHTEN MET ELKAAR OP DE VARSITY

Marco had reeds jaren op zijn sociëteit doorgebracht, toen zijn vader, met wien hij toch al nooit te best overweg kon, vond dat het welletjes was. Zijn financiën werden sterk gerantsoeneerd en aldus gekortwiek bleef Marco niets anders over dan zijn studies te voltooien hetgeen hem ook met enige moeite en na wederom enkele vergeefse pogingen gelukte. Hij was het prototype van den opgewekten vrijgezel doch zijn spontaneiteit en zijn eergevoel beide dwongen hem vrij abrupt een huwelijk aan te gaan waar hij liever nog eens over gedacht had. Het huwelijk ging hem dan ook niet in z'n kouwe kleren zitten en het plezier dat elke dag van actief leven in de buitenwereld hem verschaft werd bij zijn thuiskomst vergald op de meest geraffineerde wijze.

Het studentenleven dat Aernout leidde was bijna evenwichtig te noemen. Met scherp verstand en veel tact wist hij studie, tijd en mensen zo in te delen dat alles tot zijn recht kwam en men voorspelde hem een grootse toekomst. De beide laatste jaren die hij op de universiteit doorbracht was hij verloofd geweest en de consequentie daarvan was dat hij, afgestudeerd en wel, een zeer gelukkige echtvereniging indobberde. Maar de golven van de koude maatschappij, die hem bitter teleurstelde, sloegen hem menigmaal met brutoot geweld over het hoofd en slechts met de grootste moeite kon hij zich drijvende houden. Meer dan eens moest hij door zijn flinke vrouw die ontrecter was opgebeurd worden.

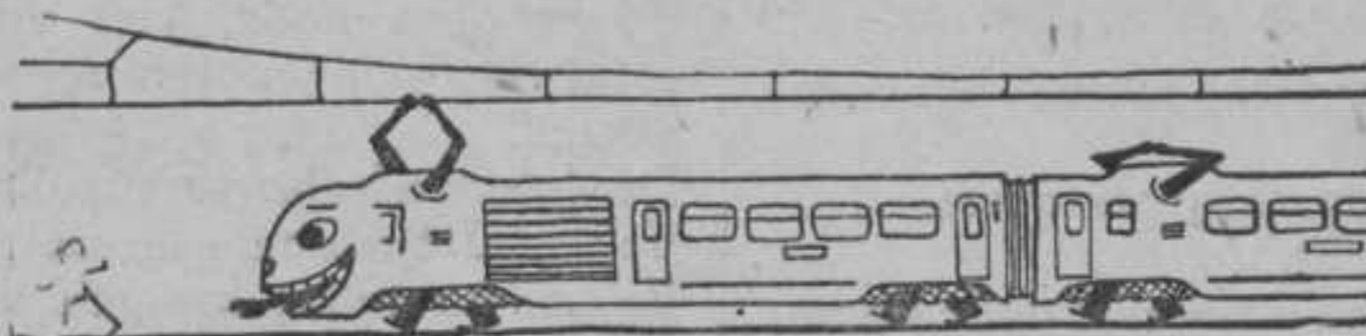
ZO HADDEN ZIJ ALLEBEI VEEL KOPZORGEN

Reeds lang had Marco alle contact met Aernout verbroken. Hij ontvluchtte zoveel mogelijk zijn eigen haarstede en maakte zich zodoende wel wat

Aernout slaagde erin door volharding zijn maatschappelijke oogmerken te verwezenlijken. Op die wijze werd zijn leven wat gelukkiger en dat was per slot van rekening

Op zekeren dag toerde hij in zijn auto het land rond toen hij, precies op een smalle onbewaakte overweg een andere wagen ontmoette. Het was Aernout. Hij dacht er niet aan te wijken en nam een agressief afwachtende houding aan, toen van rechts een trein naderde.

Het was op een smalle onbewaakte overweg dat hij Marco — in een auto als hij zelf — ontmoette en na enig overleg bij zichzelf overwoog hij, dat hij niet achteruit hoefde te gaan. Van links naderde echter een trein.

ZIJ GINGEN ALLE TWEE DOOD

AG.

Vrijdag 10 October Schacier Avond

Voor die eerstejaars welke aan onderstaande beproëving voldoen, wordt vrijstelling verleend.

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	
12	
13	

1. = woord waarmee men een groen betiteld waarvan de eerste letter door een S vervangen is.
2. = waarin de Sociteit was verandert tijdens het 100 jarig bestaan.
3. = een kabaal.
4. = wat men wel eens is.
5. = een ondervereniging die onbelangrijk is.
6. = schetsend liedje.
7. = gebruiksvoorwerp van Scheikundige ingenieurs.
8. = belangrijke bediende.
9. = afkorting voor een „lijdend lichaam”
10. = komt op enige manieren in het Corps voor.
11. = Bijbelse figuur waar studenten veel mee te maken hebben.
12. = dat bent U.
13. = dat bent U ook na afloop der avond.

„EERSTE JAARS” WELKE HET WOORD VAN 1 TOT 13 NIET ZUIVER UITGEWERKT KUNNEN INLEVEREN BIJ DIT BLAD, WORDEN GEDWONGEN VRIJDAG AANWEZIG TE ZIJN.

VAN ONDER DE KRONEN

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëit „Phoenix” heeft zich bij de jongste wisseling als volgt samengesteld:

- P. VAN LEEUWEN, President.
 J. H. KEYSER, Secretaris.
 K. VAN EXTER, Thesaurier.
 P. CROOCKEWIT, Bibliothecaris.
 D. E. HAGEMAN, Commissaris van het Consumabel.
 L. OOSTING, Commissaris van den Inventaris.
 B. J. TIDEMAN, Archivaris; Vice-Secretaris.

Namens het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëit „Phoenix”

B. J. TIDEMAN, Vice-Secretaris.

VEREENIGINGEN

Delftsche Studenten-Roeivereniging „Laga”.

Het Bestuur van de D.S.R.V. „Laga” heeft zich na het uitreden van den heer J. van der Hoeven op 3 October j.l. als volgt samengesteld:

- O. J. VAN DER VORM, President.
 J. W. GOOZE ZIJL, Secretaris.
 G. J. TER KUILE, Thesaurier.
 J. B. POSTEL, Commissaris A.
 T. AMENT, Commissaris B.

Namens het bestuur,

J. W. GOOZE ZIJL, Secretaris.

Studenten Caroussel Vereeniging te Delft.

Het bestuur van de Studenten Caroussel Vereeniging te Delft heeft zich bij de jongste bestuurswisseling op 1 October j.l. als volgt samengesteld:

- J. L. VERSTEEGH, President.
 G. J. DE WOLF, Secretaris.
 G. H. W. GEESINK, Thesaurier.
 D. SCHOLTE, Vice-President.
 R. KLEIN, Commissaris.

Namens het Bestuur,

G. J. DE WOLF, Secretaris.

Delftsche Studenten Voetbalvereniging.

Het bestuur van de Delftsche Studenten Voetbalvereniging heeft zich na de jongste bestuurswisseling op 29 September als volgt samengesteld:

- C. K. OTTO, President.
 H. F. N. DE RONDE, Secretaris.
 P. VAN LEEUWEN, Thesaurier.
 H. W. BENNINK, Commissaris A.
 C. E. MEESTERS, Commissaris B.

Namens het Bestuur,

H. F. N. DE RONDE, Secretaris.

Delftsche Studenten Weerbaarheid.

Bij de jongste bestuurswisseling heeft het Bestuur van de Delftsche Studenten Weerbaarheid zich als volgt samengesteld:

- J. W. VAN ZWIETEN, President.
 H. HUPKES, Secretaris.
 J. VAN RAVESTEYN, Thesaurier.
 J. F. INGEN-HOUSZ, Commissaris A.
 D. SCHOLTE, Commissaris B.

Tevens deelt het Bestuur mede, dat iedere Vrijdagmiddag gelegenheid bestaat schietoefeningen te houden. Wegens de beperkte capaciteit der schietbaan zal deelneming mogelijk zijn voor niet meer dan 15 schutters tegelijk. Hiervoor is het noodzakelijk, dat gegadigden zich iedere week uiterlijk Woensdag opgeven bij den Commissaris B.

Namens het Bestuur,

H. HUPKES,

Secretaris.

Delftsche Studenten Motorclub.

De Delftsche Studenten Motorclub organiseert op Vrijdag 17 October a.s. de traditionele

Vossenjacht

voor motorrijders en wielrijders.

Vooraf voor eerstejaars is dit een bijzonder goede gelegenheid om kennis te maken met de D.S.M., en er is voor hen een extra prijs:

de eerstejaars-wisselprijs.

De start zal plaatsvinden om half drie in de Societeit Phoenix. De kosten bedragen één gulden.

Na afloop borrel en diner in de Societeit.

Namens het bestuur,

W. H. VERLOOP II. Secretaris.

De Spiegel

en de

Schooieravond

voor goede
artikelen!

„ACADEMIA”

BOEKHANDEL EN
ANTIQUARIAAT

VOOR TECHNIEK - WETENSCHAP - KUNST

OUDE DELFT 101-103 DELFT TEL. 1776

HET ADRES

VOOR AL UW STUDIEBOEKEN

HEINEKEN'S BIER

Het meest Getapt

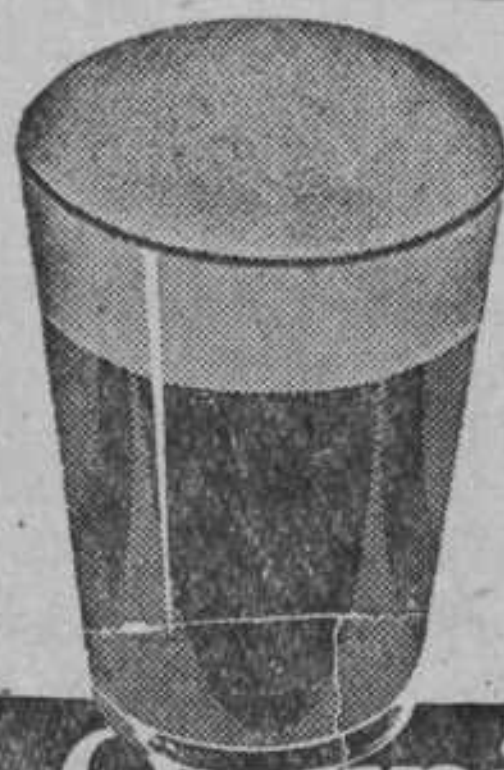
Hoofdagenschap: J. T. POST

VROUWJUTTELAND 4 DELFT — TELEFOON 92

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

'n vorstelijk
glas bier

Oranjeboom

J. J. PETIT

Hippolytusbuurt 31, Tel. 591

Heren Modes
Heren Hoeden
Heren Kleding

CORPS LEVERANCIER

Verhuurinricht. - Gelegenheidskleding

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

TEKENTAFELS

75x100 - 80x110 - 100x150

met haak en
haakgeleiding

Driehoeken plastic vanaf 1.90
Schetsboeken cm. ruitjes 0.55
Losbladig dictaat 4.25
Tekenkokers 1.40 - 1.20
Stifthouders 2.45

Log. en mm. papier

Vulpenhouders met
gouden pen

Vulpenhouders Ball Point

A. J. PRINS

CHOORSTRAAT 4

Voor
Fotograaf...

Reijken

TELEFOON 1765
KOORNMARKT 72

Stoombleekertj
Chemische Wasschertj

„OZON”

Telefoon 778462
VOORBURG

Voor de Heerenwasch.

REPETITOREN

G. S. Veltrop, Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica,
Paulus Buysstraat 40, Tel. 550302, Den Haag.

Dr J. Deknatel, Wiskunde voor P₁ en P₂,
Botaniestraat 10, Delft

Dr Ir U. Ph. Lely, Analyse (Diff. en Int. rek.) Anal. Meetk.,
Theor. v. Maxw. v. Blankenburgstr. 17, Den Haag. T 335740.

J. B. N. Ruben Sr., Repeteert en Tenteert Wiskunde (P₁ en P₂)
Laan van Meerdervoort 824, Den Haag.